

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského vo veci JUDr. B. H. sudkyne Krajského súdu zast. obhajcom JUDr. P. V., o návrhu podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti Slovenskej republiky zast. Mgr. M. N. podľa plnej moci na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi na ústnom pojednávaní dňa 24. júna 2005 rozhodol

t a k t o :

Sudkyňa Krajského súdu v Bratislave JUDr. B. H., nar. , bytom

s a u z n á v a z a v i n n ú

podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zák. č. 385/2000 Z. z. účinného od 1.11.2003 v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej len „zákon“) na skutkovom základe, že

v konkurznej veci úpadcu a. s., IČO: , vedenej na Krajskom súde v pod č. k. 6 K 65/03 konala (vykonávala procesné úkony a vyhlásila konkurz na majetok úpadcu) napriek tomu, že návrh veriteľa - spoločnosti so sídlom na vyhlásenie konkurzu, podaný J. P., nebol doložený plnomocenstvom na konanie a v spise nie sú ani podklady o preukázaní právnej subjektivity označenej spoločnosti a jej spôsobilosti byť účastníkom konania, z čoho vyplýva, že sudkyňa konala v rozpore s ustanovením § 19 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku a vôbec neverifikovala subjektivitu označenej spoločnosti.

Z a t o s a j e j u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona a to **zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov.**

O d ô v o d n e n i e :

Dňa 4. júna 2004 bol disciplinárnemu súdu Slovenskej republiky doručený návrh podpredsedu vlády a ministra spravodlivosti Slovenskej republiky /ďalej len „navrhovateľ/ na začatie disciplinárneho konania proti JUDr. B. H. sudkyňi Krajského súdu

[redacted] /ďalej len „sudca“/ pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2003 a § 116 ods. 1 písm. a) a písm. b) v spojení s ods. 2 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. f) zákona v znení zákona účinného od 1.11.2003, ktorý mala spáchať na tom skutkovom základe, že v bode 1A a 3 návrhu v konkurznej veci úpadcu [redacted] a. s., [redacted] sp. zn. 6 K 65/03 a úpadcu [redacted], a. s., [redacted] sp. zn. 6 K 35/03, pri ustanovení predbežného správcu a správcu konkurznej podstaty porušila ustanovenia § 8 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov /ďalej len Zákon o konkurze/ a § 11 ods. 1 Vyhlášky ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb. /ďalej len „vyhlášky“/, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Zákona o konkurze s tým, že do konania boli ustanovené osoby, navrhnuté rozhodujúcimi veriteľmi pred vyhlásením konkurzu. V bode 1B sa jej okrem toho kládlo za vinu, že v tejto veci dôsledne nepreverila spôsobilosť navrhovateľa [redacted] so sídlom [redacted] byť účastníkom konania, keďže v spise nebol založený jeho výpis z obchodného registra, čím mala porušiť ustanovenie § 19 a nasl. O.s.p. V bode 2 návrhu v konkurznej veci úpadcu [redacted], a. s., [redacted] vedenej pod sp. zn. 6 K 6/00 jej návrh kládol za vinu, že neuložila spoločnosti [redacted] s.r.o. [redacted] lehotu na podanie vylučovacej žaloby podľa § 19 ods. 2 Zákona o konkurze a že nevyužila svoje zákonné oprávnenia, vyplývajúce z ustanovenia § 12 tohto zákona a nezakázala správkyni konkurznej podstaty speňažiť huteľný majetok, ktorý je predmetom vylučovacej žaloby. Za to sudkyňa navrhol uložiť podľa § 117 ods. 4 zákona účinného do 31.10.2003 a § 117 ods. 5 zákona účinného od 1.11.2003 disciplinárne opatrenie a to odvolanie z funkcie sudcu.

Sudkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že nesúhlasí s kvalifikáciou svojho konania ako závažného disciplinárneho previnenia tak v znení zákona účinného do 31.10.2003 ako aj v znení zákona účinného od 1.11.2003. Je toho názoru, že svojím konaním nenaplnila skutkové vymedzenie zavineného nesplnenia alebo porušenia povinnosti sudcu v zmysle § 116 ods. 1 zákona a jej konanie nenaplnia ani priťažujúce okolnosti v zmysle § 116 ods. 2 zákona v znení účinnom do 31.10.2003 ani v zmysle § 116 ods. 2 písm. b) a písm. f) zákona účinného od 1.11.2003. Je toho názoru, že výklad zákona a právny názor sudcu nezakladá zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu ani vedomé porušenie povinnosti rozhodovať nestranne a nezaujato, pričom argumentovala čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou a zákonom.

Podľa ustanovení Zákona o konkurze a podporne Občianskeho súdneho poriadku právomoc rozhodovať o zákonnosti, či nezákonnosti rozhodnutia súdu má výlučne nadriadený súd.

Je toho názoru, že výklad zákona právny názor sudcu nezakladá zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu, ani vedomé porušenie povinnosti rozhodovať nestranne a nezaujato. Aj z rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR sú známe diametrálne odlišné právoplatné rozhodnutia rôznych senátov o tej istej závažnej právnej otázke a napriek tomu v tom nikto nevidí zavinené porušenie a nesplnenie povinnosti sudcu.

K bodu 1B návrhu k sp. zn. 6 K 65/03 /úpadcu [redacted], a. s., [redacted]/, v ktorom sa jej kladie za vinu, že neverifikovala právnu subjektivitu navrhovateľa [redacted] uviedla, že ide jednoznačne o rozhodovaciu činnosť sudcu. Sudca pri výkone svojej funkcie je nezávislý a zákony a iné všeobecné predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Ustanovenie § 4 ods. 3 Zákona o konkurze ani § 19 O.s.p. neukladá expresis

verbis povinnosť preukazovať právnu subjektivitu výpisom z Obchodného registra. Preto sa uspokojila s dokladmi doloženými k návrhu, na základe ktorých sa dalo dovodiť, že ide o spôsobilého účastníka konania. Či ide o také procesné pochybenie, ktoré by mohlo mať za následok zrušenie rozhodnutia, môže rozhodnúť iba odvolací súd v rámci opravných prostriedkov.

K bodu 2 návrhu sp. zn. 6 K 6/00 /úpadca [REDACTED] a.s., [REDACTED] uviedla, že za rozhodovaciu činnosť je potrebné podľa jej názoru považovať aj postup vykonávaný v rámci dohľadu súdu nad činnosťou správcu. Svoj postup, vo veci v rámci dohľadu nad činnosťou správcu, odôvodňovala ustanovením § 19 ods. 2 Zákona o konkurze v zmysle ktorého, súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote uvedenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. Keďže v konkurznom spise sa takéto podanie spoločnosti [REDACTED] s.r.o., [REDACTED] nenachádza, nebolo možné uložiť jej lehotu na podanie žaloby. Uvedená spoločnosť však sama v októbri 2001 podala žalobu o vylúčenie veci z podstaty, o čom bola informovaná správkyňou konkurznej podstaty. Predmetom vylučovacej žaloby sú stroje a zariadenie a niektoré hnutelné veci, ktoré [REDACTED] s.r.o., [REDACTED] nenadobudol priamo od úpadcu [REDACTED] a.s., ale od spoločnosti [REDACTED]. Uvedené spoločnosti nadobudli majetok od úpadcu na základe zmlúv, ktoré správkyňa považuje za neplatné najmä z dôvodu, že boli antidatované, čo konštatuje aj znalecký posudok z oboru účtovníctva v trestnom konaní, ktoré správkyňa iniciovala. [REDACTED] si uvedený majetok od predávajúcich neprevzal a začal sa oň zaujímať až zhruba osem mesiacov od písania kúpnej zmluvy. Uvedený majetok má v prevažnom rozsahu charakter strojov a zariadení, ktoré sú namontované a zabudované v nehnuteľnostiach patriacich úpadcovi, ktoré sa podľa schváleného plánu speňaženia predávali ako časť podniku. Demontáž by bola vysoko finančne náročná a jej výsledkom môže byť výrazné znehodnotenie nehnuteľností, ale tiež strojov na úroveň šrotu. Úpadca, ktorý po vyhlásení konkurzu zostal v prevádzke a zamestnával cca. 500 pracovníkov prestal byť po čase schopný pokrývať náklady prevádzky a pohľadávky proti podstate. S cieľom predísť hromadnému prepúšťaniu a zabrániť s vysokým nákladom spojených s odstupným bolo nevyhnutné podstatu speňažiť, keďže kupujúci ponúkol aj prevzatie zamestnancov.

Uvedené závažné právne a ekonomické skutočnosti boli podstatným dôvodom preto, že nebolo možné čakať do rozhodnutia o vylučovacej žalobe. Preto bol kupujúci – pre prípad úspechu [REDACTED] v spore zviazaný v kúpnej zmluve na vecné vysporiadanie v jeho právoplatne priznaných nárokoch. Poukázala v tejto súvislosti aj na nejednotnú súdnu prax ohľadne právneho problému speňažovania alebo nespeňažovania majetku navrhnutého na vylúčenie, ktorý problém je predmetom rozsiahlych odborných diskusií. Vzhľadom na veľmi závažné právne spochybnenie platnosti pôvodných kúpnych zmlúv a následne aj návrhu [REDACTED] ako aj vzhľadom na technický charakter majetku a hroziacu značnú škodu bolo nutné nezakázať správkyňi speňažovanie majetku a súčasne bolo nutné zmluvne zabezpečiť vecné vysporiadanie prípadného právoplatne priznaného nároku vylučovateľa /čo bolo predmetom dodatku č. 1 ku kúpnej zmluve/. Bola toho názoru, že zákonné ustanovenia boli v rámci problematických právnych a skutkových okolností aplikované v súlade s duchom a cieľom konkurzného zákona tak, aby nedošlo ku škodám na konkurznej podstate a tým k ukráteniu uspokojenia veriteľom a súčasne bola zabezpečená ochrana práv [REDACTED] s.r.o., [REDACTED].

K bodu 1A a 3 návrhu sp. zn. 6 K 65/03 /konkurzná vec úpadcu [REDACTED] a.s., [REDACTED] / a sp. zn. 6 K 35/03 /konkurzná vec úpadcu [REDACTED] a.s., [REDACTED], v ktorých sa jej kladie sa vinu, že pri ustanovovaní predbežného správcu konkurznej

podstaty porušila ustanovenie § 8 ods. 1 zákona a § 11 ods. 1 vyhlášky tým, že do konania boli ustanovené osoby navrhnuté rozhodujúcimi veriteľmi pred vyhlásením konkurzu uviedla, že ohľadom aplikácie ustanovenia § 11 ods. 1 vyhlášky neexistuje jednotná metodika a je spôsob výberu správcov na každom konkurznom súde iný. Na Krajskom súde [redacted] sudca vyplní formulár „Žiadosť o pridelenie správcu konkurznej podstaty“ v dvoch vyhoveniach tak, že uvedie číslo konania, dlžníka, svoje meno a križikom vyznačí, o aký druh správcu žiada. Doručenie žiadosti spisovej kancelárii vyznačí príslušný pracovník kancelárie dátumom, hodinou, minútou a svojim menom. Takto vyplnený formulár predkladá predsedovi súdu, kde sa do príslušného riadku formulára napíše konkrétne meno, priezvisko a registračné číslo správcu. Vzhľadom na to, že v obidvoch označených konkurzných veciach rozhodujúci veriteľ pred vyhlásením konkurzu navrhol konkrétnu osobu zapísanú v zozname správcov podľa § 2 písm. a) vyhlášky na ustanovenie do konania, uviedla túto informáciu o návrhu veriteľa v kolonke „poznámka“, ktorá je uvedená v dolnej časti formulára pod čiarou. Konkrétne meno správcu v obidvoch prípadoch zapísal do príslušného riadku sekretariát predsedu na základe rozhodnutia predsedu súdu. V žiadnom prípade nešlo o jej svojvoľné rozhodnutie. Keďže druhá veta § 11 ods. 1 vyhlášky jednoznačne hovorí, že „poradie oznámi sudcovi predsedu súdu“ nie je možné zodpovednosť za toto rozhodnutie preniesť na inú osobu. Poukázala na to, že ide o aplikáciu ustanovenia podzákonnej normy, ktorá však presne vymedzuje zodpovednosť za označenie konkrétnej osoby, ak sa predsedníčka súdu rozhodla na ustanovenie predbežného správcu alebo správcu osobu mimo poradia, je to len výlučne jej zodpovednosť. Ak by mala úmysel porušiť ustanovenie podzákonnej normy, uviedla by meno navrhovaného správcu priamo do riadku určeného predsedovi súdu, alebo by ustanovila veriteľom navrhnutú osobu správcu bez predloženia „Žiadosti“.

K osobám správcov konkurzných podstat, ktoré boli týmto spôsobom ustanovené do konania nemá žiadny vzťah, ktorý by mohol vzbudzovať pochybnosti o jej neustrannosti a nezaujatosti. Poukázala na to, že konkurzný zákon od novely účinnej od 1.8.2000 je orientovaný silno provereiteľsky a ten istý účinok – teda ustanovenie rozhodujúcim veriteľom navrhutej osoby do funkcie správcu, sa dosiahne po vyhlásení konkurzu na základe kogentných ustanovení zákona. Zákon sám teda zavádza právnu neistotu a nerovnosť v postavení správcov a súčasne netransparentnosť pri ich ustanovovaní. Na základe vyššie uvedených dôvodov navrhuje, aby ju disciplinárny senát oslobodil spod obvinenia v celom rozsahu.

Dňa 24.9.2004 na ústnom pojednávaní, zástupca navrhovateľa predložil obsiahly písomný materiál, ktorý obsahoval previerku na Krajskom súde [redacted] v konkurzných veciach na základe sťažností v konkrétnych konkurzných veciach. Opatrenie predsedníčky Krajského súdu [redacted] č. 9 zo dňa 11.10.2001 ako i trestné oznámenie na neznámeho páchatel'a pre podozrenie zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 158 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a vybrané články v dennej tlači vzťahujúce sa k predmetnej problematike konkurzných konaní.

Sudkyňa k dodatočne predloženému materiálu navrhovateľa v písomnom vyjadrení zo dňa 11.10.2004 uviedla, že novinové články a výstup z tlačovej konferencie ministra spravodlivosti nemôžu slúžiť ako dôkaz v disciplinárnom konaní, keďže skutky, ktoré sa jej kladú za vinu sa vecne ani právne nezhodujú ani nepodobajú konaniu, ktoré je predmetom návrhu, preto sa k jeho obsahu nevyjadruje. Vyjadrila sa len k časti materiálu označenej ako zneužitie konkurzy, k čomu v podstate uviedla, že celá prezentácia tejto problematiky je

postavená na účelových konštrukciách a nezohľadnení súdnej praxe a následnej judikatúry, ktorá z toho vyplynula.

Disciplinárny senát na ústnom pojednávaní v dňoch 13.5.2005 a 24.6.2005 vypočul za účasti zástupcu navrhovateľa a sudkyne zastúpenej obhajcom, účastníkov, pričom sa oboznámil aj s celým spisovým materiálom, vrátane konkurzných spisov Krajského súdu [redacted] sp. zn. 6 K 65/03, z ktorého oboznámil najmä žiadosť o pridelenie správcu konkurznej podstaty z č. l. 25, návrh na ustanovenie predbežného správcu z č. l. 24, návrh na vyhlásenie konkurzu zo dňa 25.1.2003, uznesenie o ustanovení predbežného správcu konkurznej podstaty zo dňa 27.1.2004 z č. l. 26, uznesenie o vyhlásení konkurzu zo dňa 31.3.2004 z č. l. 98, plnomocenstvo [redacted] P [redacted] predložené súdu dňa 7.6.2004 na č. l. 130-135, plnú moc udelenú firmou [redacted] zo dňa 4.2.2004, ďalej spis sp. zn. 6 K 6/00, z uvedeného spisu najmä excindačnú žalobu o vylúčenie súboru vecí z konkurznej podstaty doručení súdu dňa 8.10.2003, dodatok č. 1 k zmluve o predaj časti podniku zo dňa 3.3.2003, podanie spoločnosti [redacted] s.r.o. doručené súdu 4.4.2003, spis Krajského súdu [redacted] sp. zn. 6 K 35/03 z uvedeného spisu najmä žiadosť o pridelenie správcu konkurznej podstaty, návrh veriteľa na vyhlásenie konkurzu zo dňa 18.6.2003, uznesenia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6 K 35/03 zo dňa 27.8.2003, vypočul svedkyňu JUDr. M [redacted] Š [redacted] predsedníčku Krajského súdu [redacted].

Všetky dôkazy hodnotil disciplinárny senát podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo a dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Disciplinárny senát sa pritom spravoval vlastnou úvahou a zároveň aj rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky a rozhodnutiami odvolacích disciplinárnych senátov, ktoré pri svojom rozhodnutí bral do úvahy.

Zástupca navrhovateľa navrhoval na pojednávaní dňa 13.5.2005 prerušiť disciplinárne konanie vzhľadom na obsah správ, ktoré vyžiadal disciplinárny senát od Prezídia policajného zboru Úradu boja proti korupcii, ktorému návrhu disciplinárny senát nevyhovel z dôvodu, že z vyžiadanej správy bolo zistené, že voči sudkyňi sa trestné konanie nevedie. Na to zástupca navrhovateľa predniesol návrh na začatie disciplinárneho konania z dôvodov v návrhu uvedených.

Sudkyňa vo výpovedi na pojednávaní namietla kvalifikáciu disciplinárneho previnenia v návrhu na začatie konania, z ktorej nie je zrejmé, z čoho navrhovateľ usudzuje, že opakovane zavinene porušila a nesplnila povinnosť sudcu. Pokiaľ ide o ustanovovanie správcov konkurzných podstát poukázala na to, že Zákon o konkurze je orientovaný v prospech veriteľov a teda umožňuje veriteľom dohodnúť sa na zmene správcu konkurznej podstaty, dáva pritom zrejme možnosť akceptovať návrh na takúto zmenu. V súvislosti s ustanovovaním správcov konkurzných podstát poukázala na ustanovenie § 8 Zákona o konkurze, ktoré ustanovenie nestanovuje žiadny postup súdu pri ustanovovaní správcov a zakotvuje len všeobecné požiadavky na správcu. V súvislosti s ustanovovaním správcov postupovala v zmysle § 11 vyhlášky a zároveň aj v zmysle Opatrenia č. 9 predsedníčky Krajského súdu [redacted]. Vo veciach označených pod bodmi 1A a 3 požiadala predsedníčku krajského súdu na formulári žiadosti o ustanovenie správcu konkurznej podstaty s tým, že v rubrike „poznámka“ uviedla meno správcu konkurznej podstaty, ktorého navrhol najväčší veriteľ. Takáto prax bola zaužívaná na Krajskom súde [redacted], keď práve formulár žiadosti obsahoval kolonku „poznámka“ za účelom týchto návrhov. Pokiaľ išlo o meno správcu konkurznej podstaty označené v žiadosti, toto meno uviedla zrejme predsedníčka alebo

zamestnanec sekretariátu i keď bolo zhodné s menom správcu konkurznej podstaty, ktoré navrhol najväčší veriteľ. K bodu 1B uviedla, že v súvislosti s náležitosťami účastníkov konkurzného konania sa postupuje v zmysle § 4 ods. 4 Zákona o konkurze, ktorý vyžaduje, aby v prípade, ak je účastníkom konania podnikateľ, návrh na vyhlásenie konkurzu obsahoval jeho názov alebo obchodné meno, miesto podnikania alebo sídlo. V konkurznej veci označenej pod bodom 1B návrhu, návrh takéto náležitosti spĺňal. Poukázala na to, že aj v komentári Občianskeho súdneho poriadku sa uvádza, že preverovanie právnej subjektivity sa vykonáva v prípade, ak vznikli nejaké pochybnosti. V danom prípade však pochybnosti nevznikli. Bolo však dodatočne zistené, že právna subjektivita navrhovateľa bola v čase návrhu na vyhlásenie konkurzu daná a aj osoba, ktorá vystupovala ako zástupca veriteľa v tomto konaní, bola v čase podania návrhu jeho zástupcom. K bodu 2 návrhu uviedla, že odmieta názor, že mala vedomosť o nezákonnom postupe správkyne konkurznej podstaty, ktorý spočíval v tom, že v danom prípade správkyňa zapísala súbor strojov do súpisu konkurznej podstaty. Tvrdila, že v danom prípade sa nejednalo o nezákonný postup správkyne, ktorá zapísala súbor vecí do konkurznej podstaty vecí v súlade s účtovným stavom úpadcu a v zmysle § 19 Zákona o konkurze zapísala poznámku na základe jej vlastných poznatkov. Následne správkyňa nezakázala predaj tohto súboru, keďže zo spisu vyplývalo, že predmetom predaja bola časť podniku a to strojárň, kde pracovalo 544 zamestnancov, kupujúci [REDAKOVANÉ] s.r.o. bol ochotný prevziať týchto zamestnancov, ktorým by inak bolo nutné vyplatiť cca. 17 mil. na odstupnom a na odvodoch. Zmluva obsahovala aj dojednanie o tom, že v prípade, pokiaľ bude vyhovieť žalobe na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty budú tieto vrátené vylučovateľovi [REDAKOVANÉ] s.r.o. a následne správca konkurznej podstaty kupujúcemu vyplatí adekvátnu časť ceny. Poukázala na to, že ohľadne speňažovania vecí v konkurzných konaniach existuje nejednotná aplikačná prax a aj právna teória v tomto smere nie je jednotná. Uviedla, že rozhodnutie, či zakázať predaj časti podniku bolo závažným rozhodnutím, ktoré dlho predtým diskutovala so správkyňou konkurznej podstaty a ktoré dlho zvažovala aj vzhľadom na skutočnosti, ktoré uviedla a pretože kupujúci bol ochotný vydať veci, ak bude [REDAKOVANÉ] úspešný v žalobe, zvažila aj tieto skutočnosti.

Zástupca navrhovateľa predniesol podozrenie aj na existujúce obchodné a aj rodinné väzby, ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie sudkyne pri ustanovovaní správcov konkurzných podstat v konkrétnych veciach. Tieto podozrenia sudkyňa odmietla ako neopodstatnené a nepodložené, pretože nemá vedomosť o tom, že niektoré z uvedených spoločností boli veriteľmi úpadcu [REDAKOVANÉ] a nemá vedomosť ani o tom, že by mali s touto spoločnosťou nejaké obchodné väzby.

Na otázky obhajcu sudkyňa uviedla, že žiadosť o pridelenie predbežného správcu konkurznej podstaty predložila na tlačive vydanom Krajským súdom Bratislava, iné tlačivo na tento účel nemala k dispozícii. V žiadosti o pridelenie správcu konkurznej podstaty, ktoré sú v spise 6 K 65/03 na č. l. 25 vyplnila číslo konania, označenie dlžníka, meno sudcu a text v poznámke pod čiarou. Meno predbežného správcu konkurznej podstaty v žiadosti nevyplňovala. Rovnako aj v žiadosti týkajúcej sa JUDr. [REDAKOVANÉ], sp. zn. 6 K 35/03 /úpadca [REDAKOVANÉ] a.s./ vyplnila opäť číslo konania, označenie dlžníka, meno sudcu, text v poznámke pod čiarou, ale správcu konkurznej podstaty a registračné číslo ona nevyplňovala. V čase podania žiadosti predsedníčke krajského súdu v spise 6 K 65/03 sa nachádzala žiadosť najväčšieho veriteľa o ustanovenie konkurzného správcu a táto žiadosť je súčasťou spisu. Vo vyhláske nebol stanovený presný postup pre pridelovanie správcov konkurzných podstat, ale na každom súde sa zaužívala určitá prax. Obsah poznámky sa ustálil na pracovných poradách konkurzného oddelenia, ktoré viedla predsedníčka krajského súdu a spomenula si na vyjadrenie predsedníčky, že poznámka pod

čiarou môže slúžiť okrem iného aj na to, aby sa tam uviedol návrh veriteľa na určenie správcu konkurznej podstaty. K bodu 1A a 1B uviedla, že pred rozhodnutím o návrhu na vyhlásenie konkurzu bol ustanovený predbežný správca konkurznej podstaty, pretože to bolo v tejto veci potrebné, pričom ide o fakultatívne rozhodnutie. Predbežný správca konkurznej podstaty vo svojej správe okrem iného jednoznačne označil spoločnosť [REDAKOVANÉ] ako veriteľa s výškou pohľadávky 140 mil. 500 tis. Sk. Tento zoznam podpísal štatutárny zástupca dlžníka. Dodatočné predloženie plnej moci zástupcom veriteľa spoločnosti [REDAKOVANÉ] nemalo žiadny vplyv na konanie a rozhodnutie. K bodu 2 uviedla, že postup sudcu v označenej veci nebol ojedinelý prípad, ale bežný postup. Toto zistila aj z incidenčných sporov, kde je už predmet vylučovacej žaloby speňažený a aj z diskusie s ostatnými konkurznými sudcami v rámci celej Slovenskej republiky. V liste zo dňa 4.4.2003 spoločnosť [REDAKOVANÉ], s.r.o. ju upozorňovala na uvedené okolnosti, tak ako je uvádzané v návrhu, ale zároveň uvádzala, že sa uspokojí s finančnou náhradou za predaj vecí z čoho usúdila, že jej bola známa aj iná možnosť uspokojenia tak, ako bola riešená v tejto veci.

V konkurznej veci [REDAKOVANÉ], a.s. konzultovala a prejednávala postup písomnými pokynmi jednak osobnými konzultáciami, a to ako s pôvodnou správkyňou, tak aj s ďalšou, ktorá bola ustanovená po odvolaní pôvodnej správkyne schôdzou veriteľov, pričom išlo o štandardný postup.

Na ústnom pojednávaní dňa 24.6.2005 disciplinárny senát vypočul svedkyňu JUDr. M. [REDAKOVANÉ] Š. [REDAKOVANÉ], predsedníčku Krajského súdu [REDAKOVANÉ], ktorá vo svojej výpovedi potvrdila okolnosti ohľadne ustanovovania správcov konkurzných podstat spôsobom, ako ho popísala sudkyňa, ktorý spôsob ustanovovania bol zaužívaný na Krajskom súde [REDAKOVANÉ]. Tento postup sa realizoval na základe Zákona o konkurze, vyhlášky, ktorou sa tento zákon vykonáva a Opatrenie predsedníčky Krajského súdu [REDAKOVANÉ] č. 9 zo dňa 11.10.2001, ktorým bol tento postup pri ustanovovaní správcov na Krajskom súde [REDAKOVANÉ] realizovaný.

Na základe takto vykonaného dokazovania disciplinárny senát dospel k záveru, že vykonanými dôkazmi nebola obhajoba sudcu vo vzťahu k bodu 1A a 3 návrhu vyvrátená, a preto so skutkovými a právnymi vývodmi obhajoby sudkyne sa disciplinárny senát stotožnil, pritom zobral do úvahy aj rozhodnutie, v ktorom odvolací disciplinárny senát zaujal stanovisko v obdobnej veci /1 Dso 16/04/, pritom bral na zreteľ aj úvahy, ktorými sa odvolací senát v rámci rozhodovania v predmetnej veci spravoval. Zároveň mal na zreteľ, že každú vec je potrebné posudzovať zo všetkých hľadísk a treba ju posudzovať individuálne.

Pri posúdení skutku v bodoch 1A /konkurzná vec úpadcu [REDAKOVANÉ], a.s./ a 3 /konkurzná vec úpadcu [REDAKOVANÉ]/, ktoré sú svojou povahou z hľadiska posúdenia konania sudcu rovnaké, disciplinárny senát nezistil zavinenie zo závažného disciplinárneho previnenia v zmysle návrhu, či už podľa § 116 ods. 1 v spojení s ods. 2 zákona účinného do 31.10.2003 ani podľa § 116 ods. 1 písm. a) a písm. b) v spojení s ods. 2 písm. b) a § 116 ods. 2 písm. f) zákona účinného od 1.11.2003 tak, ako to navrhol navrhovateľ, a to ani vo forme úmyslu ani vo forme vedomej, či nevedomej nebanlivosti, keďže vykonaným dokazovaním bolo celkom jednoznačne preukázané, že sudkyňa v oboch konkrétnych veciach ustanovila predbežného správcu konkurznej podstaty a správcu konkurznej podstaty spôsobom aký bol v čase, keď takto konala, zaužívaný a bežný pre ustanovovanie správcov na Krajskom súde [REDAKOVANÉ] v oboch prípadoch. V žiadosti o ustanovenie správcu konkurznej podstaty v časti „poznámka“ uviedla meno správcu s poznámkou, že ide o návrh najväčšieho veriteľa. Tým neporušila ustanovenie § 8 ods. 1 Zákona o konkurze ani ustanovenie § 11 ods. 1 vyhlášky ani Opatrenie č. 9 predsedníčky

Krajského súdu [REDAKOVANÉ] zo dňa 11.10.2001, ktorou bol upravený postup pri ustanovovaní správcov konkurznej podstaty do konkurzných konaní. Z dokazovania pred disciplinárnym senátom naopak vyplynulo, že postup sudkyne pri ustanovovaní predbežného správcu a správcu konkurznej podstaty v uvedených veciach bol v súlade so zákonom, vyhláškou i opatrením predsedníčky Krajského súdu. Preukazuje to výpoveď sudkyne, ktorá tvrdila, že nositeľom práva pri ustanovení správcu konkurznej podstaty na základe žiadosti, ktorú sudkyňa podala na úradnom formulári, bola predsedníčka konkurzného súdu, prípadne podpredsedníčka súdu, preto nemôže niesť zodpovednosť za iného.

Vypočutá svedkyňa JUDr. M. [REDAKOVANÉ] Š. [REDAKOVANÉ], predsedníčka Krajského súdu [REDAKOVANÉ] po nahliadnutí do žiadosti o pridelenie správcu konkurznej podstaty vo veci 6 K 35/03 [REDAKOVANÉ] a.s./ potvrdila, že na tejto žiadosti je jej písmom napísané v časti pod „vysvetlivkou“ UZ súhlasím BA 18.8.03 a jej podpis. V žiadosti vo veci 6 K 65/03 /I [REDAKOVANÉ] a.s./ v poznámke za vetou „na návrh najväčšieho veriteľa JUDr. K. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ] napísala podpredsedníčka JUDr. O. [REDAKOVANÉ] „súhlasím s pridelením mimo poradia 16.12.2003“. Ohľadne postupu pri ustanovovaní správcov konkurzných podstatí uviedla, že po prijatí novelizácie vyhlášky, ktorou sa vykonáva Zákon o konkurze a to v časti týkajúcej sa časti ustanovovania správcov konkurzných podstatí, po dohode s Krajským súdom Banská Bystrica a Krajským súdom Košice pristúpili k jej realizácii tým spôsobom, že ako predsedníčka súdu vydala opatrenie /Opatrenie predsedníčky Krajského súdu Bratislava č. 9 zo dňa 11.10.2001/, v ktorom uložila sudcom zachovať určitý postup pri ustanovovaní správcov konkurzných podstatí. Tento postup spočíval v tom, že boli vyhotovené vlastné tlačivá, ktoré sudca konajúci v konkurznej veci vyplnil, odovzdal do kancelárie, kancelária na sekretariát podpredsedu pre obchodný úsek. Na sekretariáte potom sekretárka vpísala do tlačiva meno správcu, resp. osobitného správcu konkurznej podstaty, a to zo zoznamu týchto správcov. Na žiadosti bol zaznamenaný aj čas, kedy táto žiadosť došla na sekretariát a sekretárka potom zo zoznamu správcov podľa poradia vpísala mená správcov. Ohľadne postupu, keď sudca napísal do poznámky návrh najväčšieho veriteľa, nebolo vydané písomné opatrenie. Toto sa na Krajskom súde Bratislava realizovalo po dohode a po zistení, že takýto postup sa zachováva aj na Krajskom súde Banská Bystrica a Krajskom súde Košice. Doplnila, že takýto postup bol zachovaný po dohode na poradách a to opakovaných, týkajúcich sa danej problematiky.

Vzhľadom na skutočnosť, že sudkyňa nekonala v rozpore so Zákom o konkurze ani vyhláškou, ktorou sa zákon vykonáva, ani Opatrením predsedníčky Krajského súdu č. 9, preto neprichádzalo do úvahy vyvodit' zodpovednosť za zavinené konanie, ktorého sa mala sudkyňa dopustiť v bodoch 1A a 3 návrhu.

Pre posúdenie veci vzhľadom na výpoveď svedkyne JUDr. M. [REDAKOVANÉ] Š. [REDAKOVANÉ] nebolo rozhodujúce, či meno a priezvisko správcu konkurznej podstaty vo veci 6 K 65/03, do žiadosti o pridelenie správcu napísala sudkyňa, prípadne jej podriadená zamestnankyňa súdu, preto návrh zástupcu navrhovateľa na pribratie znalca grafológa na zistenie tejto okolnosti disciplinárny senát zamietol.

K bodu 2 návrhu, v ktorom sa sudkyňi kladie za vinu konanie, ktorým mala naplniť pojmové znaky závažného disciplinárneho konania tým, že v konkurznej veci P. [REDAKOVANÉ] a.s. vedenej pod sp. zn. 6 K 6/00 neuložila spoločnosti N. [REDAKOVANÉ] s.r.o. lehotu na podanie vylučovacej žaloby podľa § 19 ods. 2 Zákona o konkurze, a že nevyužila svoje zákonné oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 12 citovaného zákona a nezakázala správkyni konkurznej podstaty speňažiť hnutel'ný majetok, ktorý je predmetom vylučovacej žaloby,

disciplinárny senát objektívne zistil, že v označenej veci úpadcu [redacted] a.s., správkyňa konkurznej podstaty v tomto konkurznom konaní zapísala súbor strojov na základe žiadosti spoločnosti [redacted] do súpisu konkurznej podstaty s poznámkou a súd nevyzval spoločnosť [redacted] na podanie vylučovacej žaloby. Spoločnosť [redacted] s.r.o. však dňa 8.10.2001 sama podala vylučovaciu žalobu na Krajský súd Bratislava o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty. Tieto skutočnosti sú preukázané exindačnou žalobou [redacted] o vylúčenie súboru vecí z konkurznej podstaty doručenu procesnému súdu dňa 8.10.2003 i z dodatku č. 1 k Zmluve o predaji časti podniku zo dňa 3.3.2003 a podania spoločnosti [redacted] doručeného procesnému súdu dňa 4.4.2003. Preukazuje to aj obsah spisu 6 K 6/00, že správkyňa konkurznej podstaty pristúpila k speňažovaniu majetkovej podstaty bez vyčkrania na rozhodnutie súdu o vylučovacej žalobe a rovnako aj dodatok č. 1 Zmluvy o predaji časti podniku so spoločnosťou [redacted] s.r.o., ktorá sa vzťahovala i na odpredaj súboru strojov, ktoré sú predmetom vylučovacej žaloby. Konanie sudkyne však nenapĺňuje pojmové znaky žalovaného závažného previnenia z dôvodu, že v tomto prípade chýba zavinenie sudkyne ako základný predpoklad pre vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti. Odhliadnuc od tvrdenia sudkyne, ktorá si nebola vedomá, že zanedbala dohľad nad činnosťou správkyne konkurznej podstaty a jej presvedčenia, že v tomto prípade neporušila zákon ani nevzbudila pochybnosť o svojej svedomitosti, disciplinárny senát dospel k záveru, že sudkyňa nekonala v zrejmom rozpore so zákonom, ktorý záver odvodzuje z toho, že ustanovenia Obchodného zákonníka ani Zákon o konkurze nevylučujú uzavretie zmluvy o predaji časti podniku s takouto rozvázovacou podmienkou. Taktiež Zákon o konkurze výslovne nevylučuje odpredať majetok, na ktorý si uplatňuje právo iná osoba vylučovacou žalobou. V tomto prípade bol predávaný majetok zmluvou o predaji časti podniku. Podľa § 27 ods. 7 prvá veta Zákona o konkurze správca môže jednou zmluvou speňažiť majetok, ktorý slúži na prevádzkovanie podniku alebo časti podniku. Práve naopak správca by vylúčením majetku, ktorý patrí k predávanej časti podniku spôsobil jej neplatnosť. V posudzovanom prípade bolo preto potrebné prihliadať predovšetkým na to, či správca v zmysle § 8 ods. 2 citovaného zákona postupoval s odbornou starostlivosťou. Možno dôvodiť, že ak sa o sporný majetok nadobúdateľ mohol lepšie starať a udržiavať jeho všeobecnú hodnotu, tak predaj aj takéhoto majetku napadnutého vylučovacou žalobou bol v súlade so Zákom o konkurze a vyrovnaní a záujmami veriteľov. Správca a následne ani súd by nepostupovali s odbornou starostlivosťou v prípade, že by takýmto prevodom došlo k opotrebovaniu, strate alebo zničeniu majetku.

Podľa čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl.7 ods. 2 a ods. 5 a zákonom.

Citované ustanovenie ústavy je garantom nezávislosti rozhodovania sudcov, akýkoľvek zásah do sudcovskej nezávislosti je neprípustný.

Svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré nemá oporu v zákone, je prejudikované v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. IUS 215/03-7 zo dňa 3.12.2003, podľa ktorého „o svojvôli by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľoval od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam“.

Podľa ustanovení Zákona o konkurze a podporne O.s.p. právomoc rozhodovať o zákonnosti, či nezákonnosti rozhodnutí súdu má výlučne nadriadený súd.

Z konania sudkyne nevyplynulo ani to, že táto by konala v zrejmom rozpore so zákonom a nebolo zistené ani konanie, ktoré by svedčilo o jej nesvedomitosti v posudzovanom prípade. Naopak sudkyňa v rámci existujúceho právneho stavu ohľadne speňažovania majetku v konkurzných konaniach postupovala so všetkou starostlivosťou, pričom brala do úvahy aj možné dopady na zamestnancov, ktorí v podniku pracovali. Disciplinárny senát preto návrh navrhovateľa v tomto smere nemohol akceptovať.

K bodu 1B, kde sa sudkyňa kládla za vinu, že v konkurznej veci sp. zn. 6 K 65/03 /úpadca [redacted] a.s., [redacted]/, dostatočne nepreverovala spôsobilosť navrhovateľa [redacted] byť účastníkom konania, keď v spise nebol založený jeho výpis z obchodného registra, čím sa mala podľa návrhu dopustiť, závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) a b) v spojení s ods. 2 písm. b) a f) zákona účinného od 1.11.2003, disciplinárny senát objektívne zistil, že v predmetnej veci, hoci išlo na strane navrhovateľa o účastníka, ktorý nemal sídlo na území Slovenskej republiky o to dôslednejšie bolo už na začiatku konania potrebné zistiť spôsobilosť navrhovateľa byť účastníkom konania - právnu subjektivitu navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Zo spisu 6 K 65/03 bolo zistené, že spoločnosť [redacted] udelila plnú moc J. [redacted] P. [redacted] zastupovať firmu v predmetnej veci dňa 4.2.2004. J. [redacted] P. [redacted] predložil plnú moc v konaní pred súdom až dňa 7.6.2004, keď už predtým sa vykonávali vo veci právne úkony konkurzného konania úpadcu [redacted]. Vyplýva to z uznesenia procesného súdu o vyhlásení konkurzu zo dňa 31.3.2004 na čl. 98. Od návrhu na vyhlásenie konkurzu zo dňa 25.11.2003 na č. I. 1, 2 spisu uplynula doba šesť mesiacov kým splnomocnený zástupca navrhovateľa predložil plnú moc preukazujúcu oprávnenie zastupovať navrhovateľa. Vzhľadom na to, že išlo o vyhlásenie konkurzu spoločnosti na návrh zahraničného účastníka, ktorým konaním mohlo dôjsť k vážnym následkom a ktorým konaním by boli postihnutí i početní zamestnanci spoločnosti, bolo treba posúdiť konanie sudkyne ako zavinené porušenie povinnosti sudcu v zmysle § 116 ods. 1 písm. a) zákona v znení zákona účinného od 1.11.2003, keďže konanie sudkyne v tomto prípade bolo v rozpore s ustanovením § 19 a násl. Občianskeho súdneho poriadku, keď v súdnom konaní nebola verifikovaná právna subjektivita navrhovateľa, pričom spôsobilosť byť účastníkom konania, je základnou podmienkou konania. Nepredloženie plnej moci na zastupovanie účastníka konania je odstrániteľným nedostatkom podmienky na konanie v zmysle § 104 ods. 2 O.s.p. Naproti tomu nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je podľa § 104 ods. 1 O.s.p. neodstrániteľnou podmienkou konania. Treba prisvedčiť navrhovateľovi, že sudkyňa spôsobilosť účastníka konania a jeho právneho zástupcu dôsledne neskúmala hneď na začiatku konania a bez preukázania procesnej spôsobilosti účastníka konania vo veci rozhodla. Zavinené porušenie povinnosti sudkyne disciplinárny senát vidí v porušení ustanovenia § 30 ods. 1 zákona, v zmysle ktorého medzi základné povinnosti sudcu patrí aj povinnosť pri výkone funkcie sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodnutie súdu. Skutočnosť, že v konkurznom konaní nebola dôsledne verifikovaná právna subjektivita navrhovateľa ani jej právneho zástupcu J. [redacted] P. [redacted] a napriek tomu, že išlo o závažný procesný nedostatok, bol vo veci vyhlásený konkurz úpadcu [redacted] a.s., pričom na strane navrhovateľa navyše išlo o účastníka, ktorý nemal sídlo na území Slovenskej republiky, ide o zavinené porušenie povinnosti zo strany sudcu. Obhajoba sudkyne, že právnu subjektivitu mala preukázanú inými skutočnosťami /obchodné meno, miesto podnikania, meno právneho zástupcu/ a dodatočné predloženie plnej moci právneho zástupcu navrhovateľa, sa nedá akceptovať. Naproti tomu disciplinárny senát v konaní sudkyne nevidel závažný následok v zmysle opakovania konania, ktoré by bolo v rozpore so zákonom ani v zmysle svojvoľného rozhodnutia sudcu, ktoré by zjavne nemalo oporu v právnom poriadku, pričom týmto rozhodnutím by sudca spôsobil

značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok ako to vyplýva z ustanovenia § 116 ods. 2 písm. b) a f) citovaného ustanovenia zákona.

Vzhľadom na rozsah a porušenie povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia sudcu, potom disciplinárny senát uložil sudkyňi za disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona, spáchanie ktorého bolo preukázané, disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b) zákona a to zníženie funkčného platu o 15 % na obdobie troch mesiacov. Toto disciplinárne opatrenie považuje disciplinárny senát za dostatočné vzhľadom na mieru zavinenia sudcu a predpokladané možnosti nápravy s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná u sudkyne o prvé a ojedinelé porušenie povinnosti.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na Disciplinárnom súde. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

V Bratislave dňa 24. júna 2005

JUDr. Emília Zimová, v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: